

[Tyroll.]

bindelse med behandlingen af disse sager. Vi finder, at det er væsentligt at følge med i alle disse udviklingstendenser i retning af politistatismetoder, som man lader sig presse over i. Med borgerlig motor og med statsministeren ved rorpinden presser man situationen længere og længere over i retning af politistatismetoder.

Til sidst skal jeg sige, med hensyn til alle disse dagsordensforslag, som er blevet fremsat her i salen i dag, at vi selvfølgelig ikke kan stemme for ét eneste af de dagsordensforslag, der er lagt frem. Vi kan selvfølgelig også kun sige, at det da er rigtigt, at der ikke behøver at blive vedtaget noget dagsordensforslag her, men vi regner selvfølgelig ikke med, at det bliver tilfældet.

Waldorff (VS):

Hr. Auken søgte at fortolke et enkelt punkt i min tale på den måde, at han tog mig til indtægt for, at disse aktioner generelt havde været mislykkede, at de havde været forfejlede, og at der ikke var opnået noget som helst resultat med dem. Det er forkert, det var faktisk ikke det, jeg sagde. Det, jeg gjorde, var for det første at konstatere, at VS altså havde støttet denne kamp, og for det andet at konstatere, at den nu er under afvikling, opløsning, eller hvad man vil sige. Den er rent faktisk i dette øjeblik ophørt. Det er der en pressemeddelelse om, som man kan stifte bekendtskab med, hvis man i øvrigt ønsker det.

Derudover vil jeg da godt sige, at jeg faktisk understregede, at besættelserne havde haft nogle konsekvenser, men at man ikke havde opnået det ønskede resultat, som var åbning af den samfundsvidenskabelige basisuddannelse den 1. september. Man har for det første, for lige at gentage det, afsløret, at der er tale om en politisk repression her. Man har for det andet vist, at åbningen af denne basisuddannelse altså kunne presses frem til et langt tidligere tidspunkt, end man ellers havde talt om.

Med hensyn til spørgsmålet fra hr. Niels Helveg Petersen om, hvorvidt der dog overhovedet ikke findes aktioner, som VS ikke kan støtte og gå ind for og sådan noget: jo, det gør der. Jeg mener, at de principper, som hr. Jørgen Jensen ridser op, er ret rimelige, men til gengæld ret udflydende, og hvis de skal anvendes på den situation, som vi her har været ude for, altså universitetsaktionerne, så mener jeg, at man med rimelighed kan tale om aktioner,

som har haft en meget bred opbakning. Det er ganske uset i Danmark, at man oplever aktioner, besættelser, så mange steder på så mange forskellige uddannelsesinstitutioner på én gang. Det kan under ingen omstændigheder lade sig gøre, hvis der ikke er en opbakning bag de kampe.

Det, jeg lagde vægt på, var, at den kamp var ikke noget, man selv havde ønsket; den er et helt klart produkt af det svar, man har mødt fra statsmagtens side. Den kamp har ikke været til at komme uden om, og i betragtning af det, så kan man oven i købet tale om, at man har opnået visse rimelige resultater.

Jens Peter Jensen (V):

Hvis jeg har ret i den opfattelse, som jeg indtil videre har, at mødet skal afbrydes, så vil jeg bede om, at den konservative ordfører og ordføreren for regeringspartiet prøver på at få afstemt deres indlæg, så de passer nogenlunde sammen. Der er jo stillet et dagsordensforslag, som vi som medlemmer skal tage stilling til, men det er jo slet ikke overensstemmende, hvad de siger om det dagsordensforslag. Jeg ved ikke, om de radikale har en mening i denne sag, men i hvert fald er det da givet, at det, som hr. Ninn-Hansen siger her til os med belagt stemme, slet ikke svarer til, hvad vi hører fra regeringsside. Skal jeg så sitte som en lille naiv Jens Peter dernede og stemme på sådan en dagsorden? Nej, det er ikke helt rimeligt. Det må vi altså have afklaret.

Dernæst vil jeg gøre en enkelt bemærkning til den højterede statsminister, som var glad for, at der var folkelig tilslutning til, hvordan de offentlige institutioner har fungeret i de situationer, der har været. Men de har jo ikke foretaget sig noget som helst. Jeg havde i går den fornøjelse at være til møde i arbejdsmarkedsudvalget, og jeg spurgte justitsministeren, om man kunne risikere, at rektor for Odense universitet fik en sag på halsen for uberettiget indtrængen i offentlig ejendom, idet han måtte brække vinduet op for at komme ind og sige til dem: det er altså mit kontor, I må forlade det. Han måtte brække vinduet op og gå den vej ind. Det var også meget rart at vide.

Til sidst dette: kunne dette ting ikke overveje, om ikke det er muligt, at vi kunne drøfte sager af denne og tilsvarende art, uden at vi skal have denne strøm af dagsordener? Hvis man modtog en redegørelse fra den udøvende